

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Văzdăuțeanu Viorel,
în cauza civilă la cererea înaintată de Văzdăuțeanu Viorel către Văzdăuțeanu
Tatiana cu privire la modificarea pensiei de întreținere a copiilor minori,
împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Văzdăuțeanu Viorel, fiind menținută hotărârea
din 10 noiembrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 10 ianuarie 2020, Văzdăuțeanu Viorel s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Văzdăuțeanu Tatiana cu privire la modificarea pensiei de întreținere
a copiilor minori, stabilită prin hotărârea din 14 august 2018 a Judecătoriei Drochia,
astfel încât de la Văzdăuțeanu Viorel în beneficiul lui Văzdăuțeanu Tatiana,
începând cu ziua depunerii prezentei acțiuni, pentru întreținerea copiilor
XXXXXXX și XXXXXXX să fie încasată pensia în sumă bănească fixă a câte 1000
lei lunar.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin hotărârea din 18 septembrie
2017 a Judecătoriei Drochia a fost desfăcută căsătoria între reclamant și pârâtă. De
asemenea reclamantul a mai indicat că, prin hotărârea din 14 august 2018 a
Judecătoriei Drochia, s-a dispus încasarea de la Văzdăuțeanu Viorel în beneficiul lui
Văzdăuțeanu Tatiana a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXXXX și
XXXXXXX în mărime de 1/3 din salariu și din alte venituri ale pârâtului, începând
cu data de 30 mai 2017 și până la atingerea majoratului de către copii. Potrivit
reclamantului, în perioada pronunțării acestei hotărâri, el activa în Israel în baza unui
contract de muncă și a avut venituri regulate, derivate din salariu, până în luna
decembrie 2019, când a revenit acasă.

Totodată, reclamantul a mai indicat că, actualmente, potrivit certificatului de confirmare a statutului de șomer nr. 97 din 29 ianuarie 2020, reclamantul se află la evidența Agenției pentru ocuparea forței de muncă.

Mai mult, reclamantul a fost informat de către executorul judecătoresc despre încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 2-1620/2017 din 14 august 2018, emisă la 22 ianuarie 2020, executorul stabilind arbitrar plata pensiei de întreținere pentru ambii copii în cuantum de 2651 lei, fapt care este incompatibil cu schimbarea circumstanțelor esențiale ce urmează a fi luate în considerare odată cu obligarea reclamantului la plata pensiei de întreținere pentru ambii copii.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Văzdăuțeanu Viorel către Văzdăuțeanu Tatiana cu privire la modificarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 11 noiembrie 2020, apelantul Văzdăuțeanu Viorel a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de încasare a pensiei pentru întreținerea a copiilor minori să fie admisă integral.

Prin decizia din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Văzdăuțeanu Viorel, fiind menținută hotărârea din 10 noiembrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice, de interesul superior al copilului, având în vedere că oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grija sa un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului. Prin urmare, Colegiul a conchis că, suma dispusă anterior spre încasare de la apelantul Văzdăuțeanu Viorel în mărime de 1/3 din venitul lunar al debitorului, adică suma stabilită de executorul judecătoresc Vicol Mariana de 2651 lei lunar pentru ambii copii, nu este o sumă disproporțional de mare, iar micșorarea acestei sume până la 1000 lei pentru fiecare copil, ar leza substanțial drepturile copilului, reieșind din faptul că salariul mediu pe economie pentru anul 2020 constituie 7953 lei.

La 02 iunie 2021, Văzdăuțeanu Viorel a declarat recurs împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea din contul intimatei a tuturor cheltuielilor de judecată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Văzdăuțeanu Viorel este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 13 aprilie 2021 și expediată participanților la proces la 25 mai 2021 (f.d. 88), fiind recepționată de recurent la 28 mai 2021 (f.d. 89). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 02 iunie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Văzdăuțeanu Viorel.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Văzdăuțeanu Viorel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru